

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Gmina Łopuszna, w powiecie Bóbrka, celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej zobowiązała się po wieczne czasy istniejący budynek szkolny wraz z pomieszkaniem nauczyciela utrzymywać zawsze w dobrym stanie, posprawić sprzęty szkolne, dostarczać 30 fur drzewa opałowego rocznie, pełnić posługę przy szkole, nakoniec każdorazem nauczycielowi, który oraz ma pełnić funkcje diaka, za co pobierać będzie zwykłe do tej służby przywiązane dochody, płacić rocznie 80 zlr. w. a.

Okazaną temi ofiarami troskliwość o podniesienie oświaty ludu podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, 26. października 1866.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apost. Mość raczył najmileściwiej wydać następujący najwyższy list odręczny:

Kochany hrabio Rothkirch! Zegnam Moje ukochane Królestwo czeskie z sercem głęboko wzruszonym z powodu nowych tylokrotnych dowodów niezachwianej wierności i przywiązania, które wszystkie stany i klasy ludności stolicy i kraju spieszyły Mi okazać. Przekonałem się sam, jak głębokie rany zadała wojna dobrobytowi całego kraju, a skargi nieszczęśliwej, ciężkimi stratami dotkniętej ludności znalazły odgłos w Mojem sercu. Pospiech w zagojeniu tych ran przez jak najszybsze wynagrodzenie szkód poniesionych, i podniesienie utraconego dobrobytu liczę do Moich najważniejszych obowiązków monarszych, a miłość i wierność, które podczas Mego pobytu wszędzie spotykałem, które Mi towarzyszyły i Mię otaczały, są Mi najpewniejszą rękojmią, że cel Moich usiłowań, szczęście i pomyślność Mojego ukochanego ludu czeskiego, zostanie osiągnięty. Dziękuję Moim wiernym Czechom jeszcze raz, że temi dniami tak radośnie serce Moje wzruszyły; dziękuję im w imieniu całego państwa, które w jednogodnym działaniu wierności i siły Mojego ludu czeskiego, widzi jedną z najpotężniejszych podpór swojej potęgi i pomyślności!

Chrudim, 4. listopada 1866.

Franciszek Józef, m. p.

Część nieurzędowa.

Lwów, 9. listopada.

„Wiener Journal“ pisze: „Najlepsze środki i reformy są te, które ze wszech stron znajdują uznanie jako pożyteczne dla ogółu. Pomimo wielkiego rozsprzężenia zdań politycznych w naszym państwie widzimy dziś, co na wszelki sposób rzadkiem jest zdarzeniem, że wszystkie organa publiczne, prawie bez wyjątku, pochwalają program organizacji armii, podany przedwczoraj w „Wiener Abendpost“. Objaw ten jest na wszelki sposób pocieszającym; jest to — że tak powiemy — jasny punkt wśród mgły i ciemnoty, jakimi otoczone są u nas kwestye prawno-polityczne; dowodzi on, że po za tą ciemną sferą jest przecież inna jeszcze, jasna i czysta, gdzie rozstrzyga dobre zrozumienie interesów praktycznych.“

„Z niektórych stron czynią zarzut, że nowa organizacja armii będzie wymagać wiele czasu na swoje urzeczywistnienie. Bez wątpienia wiemy i my, że tak olbrzymie reformy nie dadzą się przeprowadzić w kilku tygodniach lub miesiącach. Ale że dobra, wspólnie działająca wola wszystkich interesentów może nawet w stosunkowo krótkim czasie dokonać wielkich rzeczy, to nie podlega również żadnej wątpliwości, a ponieważ popęd do tego przekształcenia dany został z całą świadomością rzeczy i stanowczością z góry, tedy jesteśmy przekonani, że u podrzędnych organów nie zabraknie gorliwości, by zamiary rządu wykonane zostały punktualnie i z jak największym pospiechem.“

„Mówiono jeszcze, że zreorganizowana armia popadłaby w niebezpieczeństwo zbyt wielkiego ulegania prądom narodowym. Armia austriacka była dotąd sumienną i wierną strażniczką austriackiej idey państwowej, i taką pozostanie też ona także po dokonaniu nowej organizacji. Polityka austriacka nie jest przeciwną narodowości, nie dąży ona do osłabienia i rozkładu narodowości, należących do związku państwowego. Chce ona przeciwnie, ażeby każda narodowość przejęła się uznaniem najwyższego celu państwa i czyniła mu zadość bez uszczerbku swojej własności. Mamy przekonanie, że zreorganizowana armia, będąc silniejszą w sobie i wyższą, popierać będzie tem usilniej ideę austriacką, wprowadzić nie bezpośrednio, ale na wszelki sposób cichym wpływem, jaki wywiera zawsze sposób jej istnienia na życie socyalne. Nie jesteśmy z rządu pesymistów, i nie zrzekamy się nigdy nadziei, że w niedalekim już czasie uda się pogodzić w sposób przyjazny wszystkie sprze-

czne żywioły. Wierzmy w powołanie i trwałość państwa austriackiego, i dlatego nie wątpimy o udaniu się reorganizacji armii.“

„Ta wiara i to przekonanie zbijają też dalszy zarzut, który podniesiono z innej strony. Odzywa się żądanie, ażeby rząd załatwił wprzód kwestyę konstytucyjną, a dopiero potem da się przeprowadzić skutecznie przekształcenie systemu wojskowego. Na to musimy odpowiedzieć, że rozwiązanie kwestyi konstytucyjnej nie zawisło jedynie od rządu. Potrzebuje on do tego współdziałania ludów i ich reprezentantów. Na polu zaś, gdzie on sam rozporządza i rozkazuje, i gdzie też na niego samego spada cała odpowiedzialność, nie może on się wahać ani chwili z zarządzeniem tego, co jest konieczne i pożyteczne.“

Reprezentanci austriackiego ministerstwa handlu — pisze „Koresp. francuska“ — mieli dotąd z francuskimi pełnomocnikami trzy urzędowe konferencje. Jak słyhać powiodło im się przeprowadzić we wszystkich głównych punktach żądania, jakie zformułowała Austria w grudniu r. z. przy układach, przerwanych potem wypadkami wojennymi, mianowicie zdaje się, że zostało uzyskane znaczne niżenie cła przywozowego od stali. Punktuacje skończą się zapewne w ciągu przyszłego tygodnia, i sądzą, że pełnomocnicy francuscy będą mogli przybyć z końcem tego miesiąca do Wiednia, by zawrzeć tam stanowczy traktat handlowy.

„Constitutionnel“ uderza na programy rozmaitych partyi w Austrii i dochodzi do tego rezultatu, że łagodny i umiarkowany centralizm byłby najstosowniejszą polityką dla cesarstwa. Wszystko zależy zresztą zdaniem jego od tego, ażeby ludy się porozumiały; że mają prawo domagać się od rządu liberalnych i potrzebom każdej narodowości odpowiednich instytucji, a gdy już raz stanie zgoda pomiędzy niemi, natenczas nieomieszka także rząd zaspokoić ich życzenia.

Prawie wszystkie dzienniki francuskie zajmują się uzbrojeniami Rosyi, które zapowiedział telegram petersburski. Dzienniki półurzędowe, „France“ i „Patrie“, nietają swego zadziwienia i niespokojności, „Presse“ powołując się na swoje odkrycie prusko-rosyjskiego przymierza powiada ironicznie, że Rosya — jak się zdaje — dość się już upamiętała, a „Temps“ objawia swoje srozenie temi słowy: „Kiedy Rosya się zbroi, jest cały świat zagrożony.“ Co do rozmiarów zaś i natury tych uzbrojeń nie przynoszą dzienniki żadnych szczegółów.

„La France“ zaprzecza pogłosce, jakoby z grecko-prawosławnym patriarchą w Konstantynopolu miały rozpocząć się układy, by go skłonić do uznania supremacji kościoła rzymskiego.

W Medyolanie, Genuy, Liwornie i Florencyi odbywają się teraz werbunki, o których pierwotnie mówiono, że były przeznaczone dla Grecyi, a teraz słyhać, że są przeznaczone dla Hiszpanii. Jenerał Prim miał pisać do licznych przyjaciół w armii włoskiej, że wkrótce ma wybuchnąć nowa, wielka, wszystkie prowincje Hiszpanii ogarniająca rewolucya, i wszyscy włoscy żołnierze, tak oficerowie jak i szeregowcy, regularni jak i ochotnicy będą pożądani w jego szeregach.

Monarchia austriacka.

Wykaz darów

na rzecz c. k. rannych wojowników.

Komitet filialny w Kuttach 53 zlr. 53 c. a mianowicie:

PP.: ks. Ignacy Jakubowicz, proboszcz obrz. orm. kat. 2 zlr., tenże ze składek w kościele 6 zlr. 18 c., ks. Franciszek Preysentanz, proboszcz 1 zlr. i miesięcznie 50 c., tenże ze składek w kościele 4 zlr. 56 c., Antoni Müller, pens. nadleśniczy kamer. 1 zlr. 74 c., Jakób Schmidt, lekarz 1 zlr., Michał Trembicki, dyrektor szkół 30 c., T. Neuhoft, nauczycielka 20 c., Józef Gaucz, nauczyciel 20 c., obywatele miejscy: Teodor Bobosiewicz 3 zlr., Michał Bobosiewicz 2 zlr., Michał Donigiewicz (Dancio) 1 zlr., Michał Donigiewicz (Chaczeres) 1 zlr., Anna Romaszkan 1 zlr., Jakób Romaszkan 1 zlr., Marya Romaszkan 1 zlr., Grzegorz Donigiewicz 1 zlr., Grzegorz Jakubowicz 1 zlr., Łukasz Łukasiewicz 1 zlr., Gr. Osadca 1 zlr., Rypsima Donigiewicz 1 zlr., Zacharyasz Osadca 1 zlr., M. R. 1 zlr., Z. Osadca 30 c., Teodor Osadca 50 c., Jan Romaszkan 30 c., Marya Osadca 40 c., Dominik Norsesowicz 50 c., Mikołaj Mojsesowicz 20 c., Samuel Janowicz 40 c., Antoni Dawidowicz 30 c., Stefan Taruawiecki 1 zlr., tenże ze składek w cerkwi 60 c., Jan Orłowski 10 c., Jan Hnajuk 10 c., Michał Tomaszewski 10 c., Faywel Henisz 50 c., Josel Glasberg 15 c., Michał Csato, c. k. naczelnik powiatowy 3 zlr., Józef Soroczyński c. k. rządca dóbr skarbowych 2 zlr., Hilary Topolnicki c. k. kontrolor dóbr skarbowych 1 zlr., Szczepan Kwoczyński, przełożony urz. gmin. 1 zlr., Jan d' Entel, kontrolor urzędu gminnego 1 zlr., Franciszek Marcinkiewicz, c. k. adjunkt pow. 50 c., Dyonizy Hniewski, c. k. adjunkt pow. 50 c., Józef Charkiewicz, c. k. aktuaryusz pow. 50 c., Jan Radzi-

ski, c. k. poberca podatkowy 50 c., Aleksander Trusz c. k. kontrolor 50 c., Józef Pielecki c. k. asystent 50 c., kanceliści: Wincenty Neumann 50 c., Wilhelm Uhliarik 40 c., Stanisław Starzewski 15 c., kanceliści urzędu gospodarczego: Klemens Franeecki 30c., Antoni Studzieniecki 20 c., Józef Zędzianowski, nauczyciel 20 c., Dominik Dawidowicz 15 c., woźni: Mikołaj Wielgosz 20 c., Wojciech Książ 10 c., Piotr Sylwester 10 c., Sebestyan Knutelski 10c.
Od centralnego Komitetu pomocy dla rannych.

Kraków. 7. listopada. „Krak. Ztg.“ pisze: Dnia 29. z. m. powrócił z niewoli rosyjskiej Franciszek Czajkowski, 26 lat liczący, właściciel dóbr, z Bóbrki, i przez urząd powiatowy w Jaworzniu odstawiony został do właściwej władzy.

Wiedeń, 6. listopada. (Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.) „Corr. Schw.“ donosi, że J. C. M. Arcyksiążę Albrecht udaje się temi dniami do Pesztu.

Według tegoż dziennika odbywają się narady względem rozszerzenia zakresu działania ministerstwa handlu, ponieważ Br. Beust oświadczył gotowość popierania tegoż.

Franciszek Deak przybył wczoraj szczęśliwie do Pesztu.

Kolej zachodnia od dnia 3go b. m. odwozi wojska saskie do Saxonii. Tegoż dnia przewieziono 97 oficerów, 1914 żołnierzy i 210 koni z działami i amunicją.

Według dzisiejszych doniesień z Miramare znowu przedwczoraj nastąpiło polepszenie w stanie zdrowia Cesarzowej Charlotty. W dniu tym dostojna pacyentka sama upominała się o obiad i jadła z apetytem. Po obiedzie Cesarzowa przechadzała się po ogrodzie, czego już od dni kilku nie było. Dr. Ilek, który ani na chwilę nie opuszcza dostojnej pacyentki, robi znowu najlepsze nadzieje.

Z Tryestu pod dn. 5go b. m. piszą do „Fremdenblatt“. Stan zdrowia Cesarzowej Charlotty jest w ogóle zadawalniający. Melancholia zmniejsza się, stan fizyczny jest pomyślny. Cesarzowa codziennie przechadza się w parku, jak zwykle szybko, ma sen i apetyt i wygląda dobrze. Ponieważ nie zdołano jeszcze przełamać jej podejrzliwości na urojeniu opartej, najściślej osobnienie ciągle jeszcze jest niezbędne. Prof. Riedel przepędził kilka dni w Miramare i przedwczoraj powrócił do Wiednia.

„Wiener Abendpost“ zamieściła z napisem „Sytuacja finansowa“ artykuł następujący:

„Zaprowadzenie porządku w gospodarstwie państwa jest jednym z najtrudniejszych zadań, do którego załatwienia przystąpić koniecznie potrzeba w interesie wszystkich w ogóle i każdego po szczególe, w interesie wewnętrznej konsolidacji i potęgi na zewnątrz.“

„Idzie tu o dwa główne punkta: o uregulowanie długu niestałego znakami pieniężnymi reprezentowanego i o zwalczenie chronicznego niedoboru.“

„Dług niestały znakami pieniężnymi reprezentowany, wywołała nieszczęsna wojna ostatnia, zniszczyła ona skutki długoletnich usiłowań i niezliczonych ofiar, zniszczyła je jednym zamachem w chwili, kiedy cel prawie już był dopięty, pograżyła znow Austryę w nieszczęście chwiejnej waluty.“

„Emisja not państwa jest czynem, który tylko konieczna potrzeba polityczna usprawiedliwić może, musiała ona nastąpić, inaczej w obec grożącego od nieprzyjaciela niebezpieczeństwa i przy chwilowym wyschnięciu wszystkich zwykłych źródeł, machina państwa w biegu swym wstrzymałaby była.“

„Rozległość emisji not państwa zależeć musiała od potrzeby jaka powstała z powodu nadzwyczajnych wydatków wojskowych, i zatamowania zwykłych wpływów w czasie wojny, od potrzeby, wynikającej po części z względów słuszności i sprawiedliwości, po części zaś z interesu utrzymania siły podatkowania, od potrzeby mówimy, wynagrodzenia szkód przez wojnę zrażonych i przedsięwzięcia różnych budowli produktywnych dla ulżenia nędzy, a w końcu od przechodu do zwykłych etatów pokojowych. Potrzebę tę miało przed oczyma prawo z dnia 25. sierpnia 1866 roku, które z jednej strony następczo administracji państwa dostateczne środki pieniężne do opędzenia wydatków nadzwyczajnych przez wojnę i jej następstwa wywołanych, z drugiej zaś strony określiło maksymalną granicę poza którą, przypuściwszy, że stan pokojowy zabezpieczony będzie, na podstawie najwyższego patentu z dnia 2. września 1865 roku dalsza emisja not państwowych nastąpić nie może.“

„Najściślej przestrzeganiem tej granicy jest na teraz koniecznym obowiązkiem administracji finansowej. Położona została tama dalszej deprecjacji waluty, jak skoro wkorzeni się przekonanie, że nie masz powodu obawiania się, iż weźmie górę niczem nie-pochamowana gospodarka papierowa, i że wydawanie monety papierowej, które tylko największa niedola, z zewnątrz wywołana, usprawiedliwić mogła, pod żadnym pozorem w czasie pokoju używana nie będzie.“

„Następnie w dalszym ciągu środki ku powolnemu ściąganiu znaków pieniężnych, a raczej ku ufundowaniu niestałego długu.“

„Rząd zadaniem tem już się zajmuje i w czasie właściwym wystąpi z właściwymi projektami do praw.“

„Całe położenie finansowe wymaga nieodwołalnie ustanowienia normalnego budżetu, w którym rozchód równa się z przychodem.“

„Od wielu już lat każde zamknięcie rachunków państwa kończy się większym lub mniejszym niedoborem, za którym szło odpowiednio coroczne pomnożenie ciężaru długu.“

„Obowiązki jakie się ztąd względem wierzycieli państwa zaciągają, muszą być dotrzymywane, jak to dotąd miało miejsce nawet wśród najtrudniejszych okoliczności. lecz zaciąganie dalszych długów na teraz nie byłoby właściwem i nie będzie właściwem dopóty dopóki nie nastąpi peryod uspokojenia i rekonwalescencji, zwłaszcza że likwidacya operacyi kredytowych, prawem z dnia 24. kwietnia 1866 r. i pierwszym artykułem prawa z dnia 25. sierpnia 1866 roku dozwolonych, obecny ciężar procentów i tak już podniesie.“

„Musi więc być w przyszłości zadaniem żeby potrzeby państwa w budżecie zastósowane były do wpływów rzeczywistych, co przy obecnej dysproporcji między wydatkami a wpływami w ten czas tylko przeprowadzone być może, jeżeli wpływy państwa się podniosą, z drugiej zaś strony wydatki zredukowane będą do minimum, jakie tylko bez naruszenia ważnych celów państwa dopięte być może.“

„Pomnożenie wpływów państwa rząd stara się dopiąć pośrednio na polu ekonomii publicznej przez usunięcie wszelkich przeszkód wolnego rozwoju i przez zachęcenie do czynności we wszystkich gałęziach materialnego życia, jednem słowem przez podniesienie możliwości opłacania większych podatków, bezpośrednio zaś rząd stara się o podniesienie wpływów przez takie reformy w systemie podatków i poboru, które dalekie od ducha fiskalności i przeciążenia indywiduów, dążą do sprawiedliwszego i słusniejszego rozkładu ciężaru podatkowego na całość, a tem samem większy wpływ z podatków zapewniają.“

„Również podniosą się rzeczywiste wpływy w ich gałęzi w skutek zredukowania kosztów poboru i w ogóle przez energiczną i racjonalną administracyę.“

„Główne zresztą znaczenie przywiązuje rząd do zmniejszenia wydatków państwa. W dalszym rozwoju systemu oszczędności, od wielu lat przy silnem współdziałaniu rady państwa skutecznie zaprowadzonej, rząd spodziewa się, iż przez uproszczenie administracyi i całego jej aparatu w cywilnym zarządzie znaczne jeszcze oszczędności przeprowadzić zdoła, w przeprowadzeniu zaś reform w armii redukcya wydatków na wojsko tak daleko się posunie, jak tylko z bezpieczeństwem monarchii i gotowością do boju c. k. armii posunięta być może.“

„We wszystkich tu wskazywanych kierunkach, rozpoczęte już są liczne prace organizacyjne i reformacyjne, które posługując się materialiami od wielu lat nagromadzonymi, z należytem uwzględnieniem doświadczeń w ostatnim czasie, naciskających ku rozwojowi największej energii, ile być może najspieszniej do końca doprowadzone będą.“

„Lecz jasną jest rzeczą, że pełne działanie tych usiłowań w najbliższym już czasie nastąpić jeszcze nie może. Rezultat wpływów na rok 1867 cierpieć jeszcze będzie w skutek strat wojennych, przy redukcyaich trzeba pomyśleć o utrzymaniu indywiduów, bez których obejść się będzie można, w wielu i właśnie w najważniejszych punktach reformy podatków, przy ścisłym związku zachodzącym między finansami państwa a ustaleniem się stosunków prawno-politycznych, jak na teraz nie mogą być robione jeno same tylko przygotowania. Austria i pod względem finansowym znajduje się w stadium przechodu, jak się to okaże z układu prawa finansowego na rok 1867, około którego właśnie teraz prace się prowadzą. Cyfry i ich rezultat dziś jeszcze dokładnie podane być nie mogą, lecz tyle już z pewnością powiedzieć można, że budżet na rok 1867 da wierny obraz finansowego położenia, które istotnie wielkich usiłowań wymagać będzie, lecz które przecież nie jest tak smutne, żeby w niem stanowczego zwrotu ku ulepszeniu dostrzedz nie można.“

Królestwo Polskie

Warszawa. 7go listopada. (Manifest rekrutacyjny.)

„Dzien. Warszaw.“ ogłasza następujący manifest cesarski: Z Bożej łaski, My Alexander II., Cesarz i samowładca wszech Rosyi, Król Polski, Wielki Książę Finlandzki, etc., etc., etc. Dla zwyczajnego ukompletowania armii i floty naszej, rozkazujemy: W roku przyszłym 1867, wykonać pobór rekrutów z obu stref Cesarstwa, licząc po czterech ludzi z tysiąca dusz, na zasadzie oddzielnego ukazu rozporządzającego, jednocześnie do rządzącego senatu wydanego. Z gubernii Archangielskiej, zwolnionej od dostawy rekruta w czasie poboru od 15. stycznia do 15. lutego 1863 roku, Kijowskiej, Wołyńskiej, Podolskiej, Wileńskiej, Grodzieńskiej, Kowieńskiej, Mińskiej, Mohylewskiej i Witebskiej, zwolnionych od dostawy rekruta w czasie poboru od 1. listopada do 1. grudnia 1863 roku, od właścian okręgu stawropolskiego gubernii Stawropolskiej, zwolnionych od dostawy rekruta w czasie poboru od 15. stycznia do 15. lutego 1865 roku, i od mieszczan symbirskich, właścian rządowych ustysolskiego, jareńskiego, solwyczegodskiego i części welskiego powiatów gubernii Wologodzkiej, ludzkiej od mieszczan i czasowo obowiązkowych właścian tejże gubernii powiatów ustysolskiego, jareńskiego i solwyczegodskiego, zwolnionych od dostawy rekruta w czasie poboru od 15. stycznia do 15. lutego 1866 roku, pobierać na rachunek ciężającej na nich zaległości, po jednym rekrucie z tysiąca dusz, niezależnie od dostawy w stosunku do innych gubernii cesarstwa, czterech ludzi z tysiąca dusz. — Pobór rozpocząć 15. stycznia, a ukończyć 15. lutego 1867 roku. — Przy dopełnieniu tego poboru zastósować się do folgujących przepisów, wskazanych w manifestie naszym z dnia 14. października 1865 r. dla poprzedniego poboru, z dodatkami, jakie uzualimy za poży-

teczne pod względem ulżenia powinności rekruckiej. 1) Do każdego powiatu przeznaczyć oddzielny urząd rekrucki w mieście powiatowem. Urząd ten ma być otwierany nawet po ukończeniu poboru przynajmniej raz na miesiąc, stósownie do potrzeby i z polecenia prezesa, we wszystkich tych razach, w których, bez różnicy powiatów, na mocy art. 179 ust. rekr. istnieją urzędy gubernialne. 2) Urzędy rekruckie składać się mają: gubernialny — z prezesa, wicegubernatora; z członków: mianowanych przez gubernatora: jednego z członków komisji włościańskiej gubernialnej, zasiadających od miejscowych szlachty właścicieli, z wyboru gubernialnego i powiatowych marszałków szlachty; z naczelnika wydziału spisowego izby skarbowej; z odbiorcy wojskowego i lekarza. Powiatowy: z prezesa — miejscowego powiatowego marszałka szlachty; z członków: jednego z kandydatów pośrednika polubownego, podług kolei, z tego wydziału, z którego stawiani są rekruci, lub stałego na cały czas poboru, obranego i mianowanego przez zjazd pokojowy powiatu; z miejscowego naczelnika powiatu lub gromadniczego; odbiorcy wojskowego i lekarza. Oprócz stałych członków, przy przyjmowaniu rekrutów z gminy miejskiej, zasiadać mają, ze wszelkimi atrybucjami członków tak w gubernialnym jako też w powiatowych urzędach rekruckich, burmistrzowie miast, na tejeż zasadzie, na jakiej dopuszczone bywają wymienione w art. 162 ust. rek. osoby, kiedy stawiani są rekruci do superrewizyi, włościanie dóbr rządowych lub udzielnych. Przytem dozwala się kierującym izbami dóbr rządowych i kantorami dóbr udzielnych, tam gdzie włościanie jeszcze nie przeszli pod zarząd ogólny, delegować podług własnego uznania i wyboru podwładnych urzędników, dla zasiadania na mocy wyz. przytoczonego artykułu ustawy w powiatowych urzędach rekruckich. W razie słabości lub nieobecności któregośkolwiek z członków urzędu rekruckiego, zastępstwo powierzane ma być osobom, które według porządku służby mają sprawować ich obowiązki. Dla zapobieżenia brakowi i karzy, przeznaczonych do urzędów rekruckich w charakterze członków, lub na mocy art. 168 ust. rek. do urzędów, na wezwanie gubernatorów, delegowani być mają lekarze z wydziału dóbr rządowych, udzielnych i wojskowego. Przy powiększeniu liczby urzędów rekruckich, zmniejszony ma być zakres pomocników, przeznaczony tylko jeden pomocnik sekretarza. Stosownie do zmniejszenia na czas poboru składu gubernialnego i powiatowych urzędów rekruckich, na mocy art. 179 ust. rek. i art. Igo manifestu, pozostawić te urzędy po ukończeniu naboru w następującym składzie: gubernialny prezes — wicegubernator, członkowie z nominacji gubernatora: jeden z członków komisji włościańskiej gubernialnej, zasiadających od miejscowych szlachty obywateli, z wyboru gubernialnego i powiatowych marszałków szlachty; naczelnik wydziału spisowego izby skarbowej; gubernialny naczelnik wojskowy, lub jego zastępca w charakterze odbiorcy wojskowego, i inspektor urzędu lekarskiego gubernialnego. Powiatowy: prezes — miejscowy powiatowy marszałek szlachty, członkowie: jeden z kandydatów pośrednika polubownego, obrany i mianowany przez zjazd pokojowy powiatu; miejscowy naczelnik powiatu lub gromadniczy, odbiorca wojskowy i lekarz. Co do urzędów rekruckich w kraju zakaukaskim i w guberniach syberyjskich (art. 164 i 165), zastosowanie tam nowego porządku, o ile można podług miejscowych okoliczności, pozostawić uznaniu głównych władz miejscowych. 3) Stany epodatkowane uwalniają się od użycia stempla tak przy oddawaniu rekruta, jako też we wszelkich czynnościach rekruckich z władzami rządowymi i osobami, wyłączając najem zastępców i nabywanie kwitów rekruckich. 4) Rekruci mają być wprowadzani do urzędu rekruckiego nie nago, a w koszuli. 5) Zastrzeżony w art. 356 i 378 ust. rek. zakaz szlachcie i osobom które nabyły stopni oficerskich lub klasowych wynajmowania się na rekrutów, znosi się, a pozostaje w swej mocy tylko co do osób, które nabyły stopni oficerskich. (d. c. n.)

KRONIKA.

(Zbiór ustaw krajowych.) Księgarz tutejszy p. Wild rozpoczął wiele pożyteczną publikację, zamierzwszy wydawać poszytami wszystkie ustawy przez sejm krajowy uchwalone, a przez Najjaśn. Pana sankcjonowane. Ukazał się już pierwszy poszyt tej publikacji zawierający ustawę gminną, ustawy o obszarach dworskich i o reprezentacji powiatowej, ordynację wyborczą dla gmin i powiatów, tudzież ustawy o zasadniczych podstawach urządzenia gmin i o przynależności do gminy. Cena zeszytu 60 c.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Oszust w o. Schmerl Ackerbauer, słuchacz chirurgii, ze Lwowa, 19 lat liczący, usiłował w lecie b. r. zastawić w tutejszej filii towarzystwa zastawniczego 24 trzonków od noży na pozór srebrnych, a właściwie tylko posrebrzanych, z prawdziwymi ale przyłotowanymi znaczkami pancerunkowemi, w skutek czego Ackerbauer został przytrzymany. Nadto urzędnik szacujący kosztowności przypomniał sobie, że Ackerbauer już w grudniu z r. zastawił w tymże zakładzie 18 podobnych trzonków za 65 zlr. Schmerl A. wypiera się tego zastawu i zeznaje, że przyniesione teraz 24 trzonków otrzymał od swojej siostry przyrodnej Scheitel Landes, 23 lat liczącej, do zastawienia za 72 zlr., u której jeszcze w grudniu 1865 zastawiła je jakaś nieznaną za 72 zlr. Zeznanie to jednak już dla tego okazuje się fałszywem, ponieważ znaczkami pancerunkowemi trzonkami mają datę 1866. Ojciec Schmerla A., 65 lat liczący jubiler Abraham Ackerbauer, już kilkakrotnie pociągany do śledztwa za udział w kradzieży, a raz uwolniony z braku dowodów od zbrodni oszustwa popełnionej przez przeniesienie prawdziwych znaczków pancerunkowych na srebro późniejsze,

został podobnie pociągnięty do śledztwa. W ciągu tegoż znajdowano w przyniesionym Abrahamowi A. jadle listy odnoszące się do sprawy w mowie będącej, które jeszcze bardziej umocniły podejrzenie. Na rozprawie ostatecznej w dn. 7. b. m. Abraham A. wypierający się wszystkiego, skazany został na 2 miesiące więzienia z postem w każdym tygodniu, a syn jego i córka zostali uwolnieni z braku dowodów. (Prezyd. radca sądu kraj. p. Ortyński, oskarż. zast. prok. pań. p. Buszak, obrońcy c. k. profesor uniwersytetu Dr. Rulf i p. adw. kraj. Dr. Fraenkel).

(Pożary.) W Mielnicy dn. 6. z. m. w nocy spalił się dom z budynkami gospodarskimi i zapasami zboża. Szkoda wynosi 312 zlr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Zalesiu w powiecie Mielnickim dn. 9. z. m. spaliła się stodoła włościańska z zapasami zboża. Szkoda wynosi 60 zlr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie miesiąca października 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

Lubaczów	Miejsce targu:											
	Rawa		Ulinów		Sokal		Sambor		Kornarno			
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.		
waluta austriacką												
Mec pszenicy	3	80	3	70	3	30	3	55	3	75	3	40
„ żyta	2	65	2	20	2	25	2	12	2	31	2	10
„ jęczmienia	2	30	1	60	1	52	1	75	1	95	1	70
„ owsa	1	90	1			95		95		85		90
„ hreczki	2	60	2	15	1	70	2	5			2	
„ kukurudzy												
„ ziemniaków		64		80		72		72		90		70
Cetnar siana		80		80			2	25		85		65
„ węgla												
„ nasienia koniżca												
Sąg drzewa twardego	6	46	6		5		5	50	6		8	
„ miękkiego	3	35	4	50	4	40	5	30	3	50	7	
Funta mięsa wołowego		8		9		8		10		8		9
Mas krowi		50		72				65		41		

Ostatnia poczta.

Znam, 7. listopada. Najjaśn. Pan opuścił dziś zrana o godzinie 9. Iglawę, a zaraz po godzinie 2giej przybył tutaj. Przyjęcie w drodze było wszędzie pełne uszanowania i serdeczności. Od Staunern aż do Schelletau powoził cesarskim ekwipażem właściciel dóbr Batelan, hr. Blankenstein. Znam jest jak najświetniej przystrojony, ludność uradowana. Jego Mość Cesarz wysiadł u właściciela hurtownego handlu win, a hr. Belcredi w urzędzie powiatowym. Jutro nastąpią zapewne odwiedziny w akademii w klasztorze Bruck. Jego Cesarzew. Mość Arcyksiążę Henryk przybył tu również dzisiaj z Iglawy.

Berlin, 6. listopada. „Kreuzztg.“ donosi: Król saski przybędzie za kilka dni do Berlina. — Minister wojny Roon spodziewany jest 15. b. m. z powrotem ze Szwajcaryi.

Berlin, 7. listopada. „Provinz. Corresp.“ pisze: „Mniemano, że mianowanie barona Beusta utrudni stosunki Austrii z Prusami. Ostatnie zapewnienia gabinetu wiedeńskiego nie utwierdzają tego mniemania. Na żaden sposób nie ma powodu, by przywiązywać do tej sprawy wielkiej wagi w interesie Prus. Stosunek Prus do Niemiec i do mocarstw europejskich opiera się skutkiem najnowszych wypadków na tak pewnych podstawach, że dalszy bieg naszej polityki nie może już być tamowany lub ograniczany wpływem osobistych usposobień i usiłowań. Niebezpieczeństwa mogłyby zdanem „Provinz. Corresp. wynikać tylko dla tych, którzy daliby się namówić do podjęcia nanowo dokonanych już ostatecznie usiłowań w sprawach niemieckich. Każdy krok taki przyspieszyłby tylko ich nieszczenie, a Prusom byłby podzieta do tem spiesniejszego i bardziej stanowczego ukończenia dzieła narodowego.

Ratzeburg, 6. listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu stanów laenburskich przyjęte zostały wnioski rządowe, mianowicie ustawa wyborcza rzeszy i ustawa względem służby wojskowej.

Drezno, 7. listopada. Jenerał Bonin przedstawiał dziś Królowi saskiemu pruskich jenerałów i oficerów sztabowych. Potem odbyła się pierwsza spólna parada strażnicza, na której byli obecni Następca tronu saskiego, wszyscy sascy oficerowie, jenerał Bonin i oficerowie pruscy. Wojska saskie będą dziś z wyjątkiem 200 ludzi w każdym batalionie puszczone na urlop; również z wojska pruskiego puszczone dziś do domu 1100 ludzi.

Londyn, 7. listopada. Telegram z Kiahity donosi: Francya wypowiedziała wojnę Korei; Korczanie zamordowali 40 osób. — „Times“ donosi, że poselstwo angielskie w Dreźnie ma być zniezione.

Paryż, 8. listopada. Wczorajszy wieczorny „Monitor“ mówi: Rozpoczęte w Paryżu układy względem zawarcia traktatu handlowego między Francją i Austrią, będą niebawem prowadzone dalej.

w Wiedniu, i każą oczekiwać korzystnego rezultatu. Okreśły przewozowe przeznaczone do zabrania wojsk francuskich z Meksyku, są już przygotowane. Rząd meksykański nie czując obawy ani słabości, podwaja owszem usiłowania, aby energicznie prowadzić dalej dzieło przez Cesarza Maxymiliana rozpoczęte. Dzienniki wieczorne paryskie donoszą, że hr. Sartiges wybiera się z powrotem do Rzymu.

Konstantynopol, 6. listopada. Siedemnastu naczelników Sfakiotów na wyspie Kandy poddało się zupełnie i złożyło broń. Poddani greccy, którzy brali udział w powstaniu, powracają do Grecji. Nadszedł tu dalszy transport greckich jeńców wojennych. — Nieporozumienia między konsulem amerykańskim i władzami tureckimi na wyspie Cyprze zostały załatwione. — Rosya zezwoliła, ażeby część ludności abhazyjskiej emigrowała do Turcji. — Nevres Basza został mianowany pierwszym szambelanem Sultana.

Konstantynopol, 7. listopada. Na wyspie Kandy zasłły jeszcze trzy potyczki pod Petiada. Powstańcy stracili 112 poległych. Wszyscy 33 naczelnicy Sfakiotów poddali się. Powstanie uważają jako skończone. Akiff Basza ma zostać gubernatorem Kandy. Wielki Wezyr chce wyjednać u Sultana obszerne koncesye dla chrześcian. — Tutejsze legacje przedłożyły porcie notę zbiorową względem utworzenia zakładów ratunku u wybrzeży morza Czarnego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. listopada.

Hotel europejski: PP. Augustynowicz Bron., z Woszczanec. — Bogdanowicz Rob., z Lelatyna. — Roszkowski Antoni, z Brykonja.

Hotel Langa: Hr. Komarnicki Roman, z Złoczowa. — Martinetz Gust., c. k. podpor., z Wiednia. — Mikulicz Mark., c. k. podpor., z Ungwaru. Hotel angielski: Fedorowicz Jan, z Okna. — Obertyński Kaz., z Udnowa. — Rodakowski Wik., z Polohicza. — Torosiewicz Michał, z Sassowa. — Zaklika Edw., z Hawłowic.

Pod nr. 514³/₄: Br. Poten Karol, z Olszanki.

Wyjechał ze Lwowa.

Dnia 8. listopada.

P. Müller Karol, c. k. kapitan, do Czerniowiec.

T E A T R.

Dziś (przedst. polskie). „Werbel domowy“, obrazek wiejski ze spiewami w 1 akcie. „Motylomania“, komedia w 3ch aktach z francuzkiego.

Jutro (przedst. niem.) „Die Afrikanerinn“, wielka opera w 5 aktach.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. listopada 1866.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.90	+ 7.0	73.8	zachodni si.	pochmurno
2. god. po poł.	326.25	+ 9.6	60.2	połn.-zach.	"
10. god. wiecz.	327.16	+ 5.2	78.2	zachodni sl.	"

Kurs Lwowski.

Dnia 8. listopada.

	gotówką		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski	6	02	6	09
Dukat cesarski	6	05	6	12
Półimperyj zł. rosyjski	10	43	10	65
Rubel srebrny rosyjski	1	93	1	97
" papierowy rosyjski	1	65	1	67
Talar pruski	1	91	1	93
Polski kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	72	38	73	13
" " " m. k. za 100 zł.	75	99	76	77
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne bez kuponów	67	18	68	02
5% Pożyczka narodowa	66	—	66	93
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	219	—	222	33
Akcyje kolei lwowsko-czerniowieckiej	184	—	186	33

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8. listopada.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	59	30
5% pożyczka narodowa	66	25
Losy z 1860 roku	79	25
Akcyje banku wiedeńskiego	713	—
" " kredytowego	150	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	128	25
Srebro	127	2
" towarem	—	—
Dukat pojedynczy	6	11

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. listopada.

I. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. pien. towar.

W austr. wal. po 5%	54.20	54.40
" " bez kuponów	—	—
zwrotny po 5%	99.80	99.90
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	66.30	66.40
od kwiet. do paźdź. po 5%	66.30	66.40
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	74.25	74.75
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—	—
Metaliki po 5%	58.50	58.70
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	60.—	60.20
dtto. po 4 1/2%	51.—	51.25
dtto. " 4%	45.—	45.25
dtto. " 3%	34.—	34.50
dtto. " 2 1/2%	38.—	30.—
dtto. 1%	11.30	11.50
Przez. do wyl. z r. 1839	—	—
całe losy	151.—	152.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	148.50	149.50
Przez. do wyl. z r. 1854	73.25	73.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	79.70	79.90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	87.—	87.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	72.40	72.60
Renty Como po 42 lir. aust.	17.50	18.50
Wylos. obl. dawn. po 5%	52.—	54.—
dlugu państ. " 4 1/2%	50.50	50.50
" 4%	44.25	44.75
" 3 1/2%	39.50	40.—
Przez. do los. obl. daw. dlugu państ. " 3%	—	—
" 2 1/2%	49.—	51.—
" 2%	45.—	45.50
" 1 1/2%	40.—	41.—
dtto. z procent. za granicą " 1 1/2%	35.—	35.50
" 5%	—	—
" 4 1/2%	—	—
" 4%	—	—

	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	80.—	86.—
Węgier	71.25	72.—
Ban. Tem.	71.—	71.50
Kroacyi i Slawonii	72.—	—
Galicyi	67.25	68.—
Siedmiogrodu	65.—	66.—
Bukowiny	65.—	66.—
Z klauzula wylos. w r. 1867	67.—	67.50
Banat Temerz.	66.25	66.50
Lomb. wen. pożycz. z r. 1850	85.—	86.—
Dług Tyrolu " po 5%	—	—
" " 4%	—	—
" " 3 1/2%	—	—
" " 3%	—	—
" " 2 1/2%	—	—
" " 2%	—	—
" " 1 3/4%	—	—
Gal. d. zw. z r. 1866, " 7%	91.75	92.—

	pien.	towar.
2. Stan oblig. domestykaln. Po 3% za 100 zł.	23.50	—
" 2 1/2% " 100 "	19.—	—
" 2 1/4% " 100 "	18.50	—
" 2% " 100 "	16.—	—
" 1 3/4% " 100 "	14.50	—
3. Akcyje. (Za sztukę.) Banku narodowego	713.—	715.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	150.50	150.70
Niz.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	585.—	590.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	78.50	79.—
Póln. kol. po 1000 zł. m. k.	1623.—	1628.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	197.20	197.40
Połud. kolei państw. lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	209.25	209.75
Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł. mon. konw.	129.—	129.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	219.75	220.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.25	184.75
Uprzyw. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	156.75	157.25
Połud.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	111.25	111.50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—	—

	pien.	towar.
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	—	—
Kolej Buserhradzka po 500 zł. m. k.	680.—	—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	240.—	250.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—	—
Kol. Grac.-Köfl. i Towar. gór. po 200 zł. w. a.	100.—	110.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	460.—	471.—
Lloyda w Tryescie po 500 zł. m. k.	180.—	185.—
Tow. mlyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	448.—	452.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	260.—	265.—
Mostu łącz. w Peszcie po 500 zł. m. k.	335.—	340.—

	pien.	towar.
4. Listy zastawne. (za 100 zł.) Banku (6let. z r. 1857 po 5%)	—	—
narod. 10let. „ 1857 po 5%	105.—	—
w m. k. los. po 5%	94.50	94.75
Banku (na 12 m. 5%)	—	—
narod. przezn. do losowania po 5%	89.60	89.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	72.—	73.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	82.25	82.75
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa. Kolej Elzbiety po 5% za 100 zł. m. k.	99.—	—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	89.25	89.75
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. austr.	82.—	82.50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	125.—	125.50
Kol. Lomb.-wen. po 500 fr.	113.—	113.25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.75	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.50	90.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	74.—	75.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	94.—	94.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.25	76.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	95.—	95.25

	pień.	towar.
Tow. żeg. par. na Dunaju za 100 zł. m. k.	93.—	95.—
Lloyda za 100 zł.	89.—	—
6. Losy. (za sztukę.) Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	125.50	125.75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	80.50	81.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	111.—	113.—
" " po 50 zł. m. m.	48.50	49.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—	—
Salma " 40 " "	27.—	28.—
Palfiego " 40 " "	21.—	22.—
Clarego " 40 " "	24.—	25.—
St. Genois " 40 " "	23.—	24.—
Windischgrätzka 20 " "	18.50	19.50
Waldsteina 20 " "	19.—	20.—
Keglevicha " 10 " "	12.—	13.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.75	12.25
7. Weksle. (Na 3 miesiące.) Amsterdam za 100 zł. hol	109.—	109.25
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	108.25	108.50
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	108.40	108.60
Genua za 100 lir. piem.	—	—
Hamburg za 100 M. B.	96.—	96.25
Lipsk za 100 tal.	—	—
Liwurna za 100 lil. tosk.	—	—
Londyn za 10 fl. szt.	128.40	129.—
Lugdun za '00 fr.	51.20	51.30
Medyolan za 100 lir. wł.	—	—
Marsylia za 100 fr.	51.20	51.25
Paryż za 106 fr.	51.25	51.30
Praga za 100 zł. w. a.	—	—
Tryest za 100 zł. w. a.	—	—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—	—
(31 dni po okazaniu.) Bukareszt za 100 piast. wol.	—	—
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—	—
8. Kurs złota. Dukaty ces. men.	6.11 1/2	6.12 1/2
detto pełnej wagi	6.11 1/2	6.12 1/2
Korona	—	—
20frankówka	10.33	10.34
Rosyjski imperyal	10.60	10.65
Talar związkowy	1.91	1.92
Srebro	127.50	128.—
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 48 3/10 c	—

Obligacje indenn. po 5% za 100 zł.

B. Krajów koronnych. Nizszej Austrii	82.—	82.50
Wyz. Austrii	83.—	85.—
Salzburg	82.—	84.—
Czech	82.25	82.75
Morawii	78.—	80.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	82.—	84.—
Tyrolu	95.—	98.—